

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΒΕΝΤΕΤΤΩΝ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

(Η παράξενη αυτοβιογραφία της Κίττυ Γκαλλιάν, μιάς από τις καλύτερες «βεντέττες» της «Φόξ-Φίλμ»)

ΤΟ Χόλλυγουντ τέλειωσε δύο και λίγο καιρό το «εγώ» μου «Μαρί Γκαλιάν», ένας εξαιρετικά ενδιαφέροντος έργο της «Φόξ-Φίλμ», στο όποιο πρωταγωνιστεί μία νέα φοιτήτρια γυναίκα : Η Κίττυ Γκαλλιάν. Απτή η άσπαστη βεντέττα είχε πολύ χαριτωμένη κι' έχει αναστασιάζει την πόλη του κινηματογράφου με τις έκκεντρικότητές της και τις διασεξουαλικές της. Είχε, βλέπετε, ένα καινούριο «άστρο» και για να λάμψει κι' εκείνο στο στερέωμα του Χόλλυγουντ χρειάζεται όχι μόνο να έχει ταλέντο, αλλά να κάνει και θαύραβο γύρω από τ' όνομά της. «Έτσι κι' εκείνη δημοσιεύει ένα σωρό διαφημιστικά σπάνια και να όναι προβαίνει σ'ε βαρυσήμαντες δηλώσεις στους δημοσιογράφους... 'Αλλά ποιά είναι αυτή η Κίττυ Γκαλλιάν; 'Από ποιά χώρα ήρθε στην πόλη του κινηματογράφου; Τι ήταν πρώτα και τί έγινε; 'Ηταν πωλήτρια ή μακιορισσία, ο σαν την Γρατίνα Γκαρίμπο; Χορεύτρια, σαν την Λίλιαν Χάρβιν και την Τζέιν Κρόουφορντ; Μερική δημοσιογράφισσα, σαν την 'Ελίσα Αντίνι, ή διάσημη καλλιτέχνης των νεοκλασικών κέντρων του Μπροντγουάι; 'Ας δούμε τι λέει η ίδια στην Αυτοβιογραφία της.

«Γεννήθηκα, γράφει η Κίττυ Γκαλλιάν, στην πό μινεσότα, στην πό μελαγχολική και στην πό καθόριση συνοικία του Λονδίνου. 'Από μικρή ήμουν εξαιρετικά όμορφη κι' όσοι με γνώριζαν άπορούσαν πως ένα τόσο όμορφο παιδί μπορούσε να γεννηθί μέσα σ'ε μία άνατοχιστική δυστυχία ! Τά μαλλιά μου είχαν ένα διακριτικό ξανθό χρώμα και τό χέρι μου ήταν τόσο λεπτό, τόσο μικρό και τόσο εύπλαστο, σαν τό χέρι μιάς αρχαιολόγου... 'Ο πατέρας μου, ένας ήσυχος έγγαμικός, πού άγροπος υπερβολικά την αγάπηά του, όταν καθόισατε στο τραπέζι πού να φάμε, δέν ξεκόλλαγε τά μάτια του από πάνω μου. Με τρεπούσε κι' ένα μελαγχολικό βλέμμα. πού μού ράγιζε την καρδιά.

—Μικρούλα Κίττυ, μού έλεγε κάθε τόσο, είσαι μιά πριγκίπισσα ! Μιά όμορφη νεράιδα τού παραμυθού ! Μά ή ζωή είνε πολύ σκληρή και θά σέ κάνει να πονέσεις. Αλλά τά όμορφα χέρια σου θά γίνουν κατακόκκινα από τό κρύο, γιατί δέν έχω λεπτά νά σ' αγοράσω γάντια, και τά ξανθά μαλλιά σου, πού θά έξορπε να τά στολίζω ένα διαμαντένιο στέμμα, θά κρυβώνται κάτω από ένα φτηνό κατελάκι μερικών σελιανίδων ! Δέν έπρεπε να γεννηθής τόσο όμορφη, γιατί θά γίνεις δυστυχισμένη, αφού είσαι φτωχή !...

Η μητέρα μου όμως είχε διαφορετική γνώμη. Σάν γυναίκα, πίστετε κι' εκείνη τού θαύμα, στον έρζουπό τού πριγκίπια τού παραμυθού.

—Μη στενοχωριέσαι για την κόρη μας, τού άπαντούσε. Η όμορφιά της θά την κάνει πωλήτρια και πούδ πλούσια. Τη μέρα πού γεννηθήκες, είδα σ' όνειρό μου ότι ένας άγγελος της έφερε ένα καταστόλιστο στέμμα, πού άστραφτε από τά πολύτιμα πετράδια... Σέρις δει ποτέ δέν μάς γελούν τά όνειρα...

Μά ο πατέρας μου κοινούσε μελαγχολικά τό κεφάλι του.

—Καιμένη γυναίκα, της έλεγε, στενάζοντας, είναι τόσο τρυφερή ή Κίττυ και τόσο άμωρη ! Αυτό τό στέμμα πού είδες, είναι ο ακάνθινος στέφανος τού μαργιουίτ της. Είναι γωστή ή μοίρα των φτωχών !... 'Εργάζονται άδιάκιστα και πεθαίνουν, χωρίς κανείς να τους προσέξη, χωρίς κανείς να τους λυπηθί...

'Εγώ, βέβαια, δέν καταλάβαινα τίποτε από αυτές τις συζητήσεις. 'Επαζα τις τις κούκλες μου και τραγουδούσα. Η γενιόσισσες με καθόσαν και μ' έλεγαν άθηνάκι. Όλοι ο κόσμος μ' αγαπούσε. Άνάκη κι' αυτός ο τόσο κακός δάσκαλός μου, πού χτυπούσε με τόν χυμιάά του τό δάχ υλα των συμμαθηριών μου.

Μ' όλη τη δυστυχία μας, ο πατέρας μου ήθελε να μού δώση μία άνώτερη μόρφωση. Γι' αυτό τό σχολείο μου ήταν από τά καλύτερα Λέκια τού Λονδίνου. Τά περισσότερα κορίτσια εκτεέρα ήσαν παιδιά πλούσιων οικογενειών κι' έρχόνταν καιθε πρωί με τό Ιδιόκητο αυτώνιότη τους. 'Εγώ έμπνόθαι πάντα μιά όρα κωριότερα κι' Έκανα κιε τά πόδια τόν δρόμο από τό σπίτι μου ως τό Λύκειο. Και Ξέρετε, Έκανε ένα τόσο μεγάλο κρύο τον χειμώνα, πού ένοθευα τά δόντια μου να χτυπούν. Αυτό μ' Έκανε να σκεφθώ ότι ο Θεός δέν αγαπούσε τους φτωχούς, γιατί —ως Έκανε να τρέιουν και να Ξελαγιάζουν !

Σε ήλικία δεκαέντε χρόνων ήμουν τόσο όμορφη, πού όταν περπατάγα στο δρόμο, ο κόσμος στεκόταν και με θαύμαζε. Ναί, ήμουν μιά νεράιδα !... Όλοι ο συμμαθητάί μου ήσαν έρωτευμένοι μαζί μου. Στή σάκα μου εβρισκα κάθε μέρα έρωτάκι γράμματά. Θεέ μου, τί άνόητοι πού είνε ο άνδρες ! Κανείς δέν μ' είχε ψυχολογήσει. Κανείς δέν ένδωαφρόταν πώς ζω. Κανείς δέν σκεπτόταν τις συνομωσίες μου. Όλοι τους θαύμαζαν την όμορφιά μου και δέν σκεπτόντουσαν ότι μπορούσα

να κλαίω, γιατί δέν είχα κι' εγώ μιά όμορφη τουαλέττα και πολύτιμα κοσμήματα. 'Ημουν όμως ένα τιπο κορίτσι. 'Όσε; όφες μού περίσσιαν από τό σχολείο, έργαζόμουν σ' ένα συμβολαιογραφικό γραφείο. 'Έτσι έβγαζα τά Ξεοδά μου και τις...τουαλέττες μου ! 'Όσο όσο, πρέπει να σάς όμολογήσω κάτι : 'Ημουν πάρα πολύ κωμική. Η φίλες μου ζήλευαν την όμορφιά μου και τη χάρη μου. Και Ξαφνικά μιά μέρα μού σκεφρόθηκε στο μυαλό ή ιδέα να γίνω ήθοισός. Όλοι τους άλλάστανε μού εζαν πη ότι είχα τά προσόντα. 'Ημουν καλή χορεύτρια, τραγουδούσα περφόρμα και είχα τόλμη και θάρρος.

Ο μίστερ Τόμας Ρέιτον ανέλαβε τότε να με μιάη ρυθμική γυμναστική. 'Έπρεπε να μάθω να χορεύω σαν πούπουλο. Δέξα όφες τη μέρα κοίραζα τά πόδια μου, τά λιντάρια, τά Ξεζάρθωνα και τά Έκανα να πο... Έναυθα να στέκο στην άκρη των δακτύλων μου, να κάνω όμορφες κινήσεις και ν' άποκρίσω ένα δυνατό και έλαστικό σμίμα. Αυτό τον καιρό όμολογώ ότι φοβήθηκα πάρα πούδ τη δυστυχία. 'Ηρθαν μέρες πού μ' Έπαινε τέτοια άπέλιπια, ώστε Έκλαμνα κι' άπογοητευόμουν. Πολλές φορές μάλιστα πήρα την απόφαση να άρσηση τις καλλιτεχνικές σπουδές μου και να Ξαναγίρισω στην ήσυχη και μονότονη ζωή τού συμβολαιογραφείου. Η σκεψή όφες ότι μπορούσαν να περάσουν όλα τά χρόνια της νεότητός μου μέσα σ' εκείνο τό μελαγχολικό περιβάλλον, με τρέλλαινε. Θά προτιμούσα να πεθάνω της πείνας, παρά να κώδωμαι να άναγγραφή τά Ξηρά και στερεότητα έγγραφα των άγοραπωλησιών και των δανείων. Όταν καθόσαν μπροστά στη μηχανή μου, νόμιζα ότι μ' άγούλιωναν έκασομιάμια καρφίτσες και πεταγόνουν άπάνω από την ά...τέλειοσία μου.

Έλος, με γύλα βίασινα, καθόρθωσα να πάρω τό δίπλωμά μου από την σχολή τού μίστερ Τόμας Ρέιτον. 'Ημουν πιά μιά πρώτης τάξεως υπαλήφτρια και φυσικά δέν άφρησα να προσηληθώ ως χορεύτρια σ'ένα από τά καλύτερα θέατρα τού Λονδίνου.

'Από Έκείνη την ήμέρα ή τύχη άρχισε να μού χα...μολογάν.

Τόν ίδιο καιρό, καθώς Ξαυθα άργόρρα, ο ίπο...διευθυντής της «Φόξ-Φίλμ» είχε αναστατώσει όλο τον κόσμο για να βρή μιά κατάλληλη γυναίκα για τό νέο έργο της έταιρείας του. Είχε γιοσει δηλ την Εδύφαι και τέλος έβρισσε στο Λονδίνο. Η περιέργεια του τον Ξερεγε μιά μέρα και στο θέατρο πού έπαζα. Ο ίποδιευθυντής της «Φόξ», μόλις με άντικρυσε, έβγαλε ένα Ξεκαμμένο γιοράς κι' έτρεξε να με βρή στο καμαρίνι μου.

—Μις Γκαλλιάν, μού είπε, πρέπει να παίζετε στην κινηματογράφω. 'Εχω ήδη έναν έτοιμο ρόλο για σάς. Μην άρνήσθε, γιατί σάς παρουσιάζεται μιά έκτακία να κάνετε την τύχη σας. Θά σάς έτοιμάσω ένα ίκατοποιητικό συμβόλαιο. Από σήμερα δέν αναλαμβάνω όλα τά Ξεοδά σας... 'Εγώ τά είχα χαμένα κι' Έκανα να συνέλθω μιά όρα από την κατάληξί μου. Τά όνειρά μου, όσο τολμηρά κι' άν ήσαν, ποτέ δέν έβγαιναν στο σημείο να φαντασθώ ότι μιά μέρα θά γινόμουν κινηματογραφικός «*» ραζ.

Κι' όμως, ύστερα από λίγο καιρό, ταξείδινα για τό Χόλλυγουντ, για να εγυρισθώ τό ήλιμ της «Φόξ» «Μαρί Γκαλιάν». 'Ημουν εύτυχισμένη. Είχα στη διάθεσή μου ένα σωρό βαρύτερες τουαλέτες, ταξεί...δεια με την μεγαλοπρέπεια μιάς έκασομιάμιας κι' Ήδινά ένα πλήθος συννετίζουσών και φωτογραφιών στους δημοσιογράφους.

Είχα γίνει διάσημη... Η δυστυχισμένη πριγκίπισσα της φτωχιάς συνοικίας τού Λονδίνου είχε άνεθί στο θρόνο της κι' είχε φορέσει τό λαμπρό στέμμα, πού όνειρευόταν ή μητέρα της. Η Κίττυ Γκαλλιάν, τό πού δυστυχισμένο πλάσμα τού Λονδίνου, είχε γίνει τέλος κινηματογραφικός εστέρας...

KITTY ΓΚΑΛΛΙΑΝ

Η Κίττυ Γκαλλιάν

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΝΟΣ ΜΙΣΟΓΥΝΗ

Πούδ περιέργη είναι και ή διαθήκη τού μισογίνη πλούσιου 'Αμερικανού Ροβέρου Τάβρινγκροθ, πού έδημοσιεύθη στις 'Αμερικανικές έφημερίδες. 'Ιδού ατή :

«'Εχωμ διακαθή πόνον ν' άπομακρύνω τον θετό μου γυιό από τις γυναίκες, άπαύτ από τους έκτελεστές της διαθήκης μου να τόν πληροφορήσουν σιγά-σιγά και με την άρμόζουσαν πειστικότητα τό πόνον δόλια και παρασκιτικά πλάσμα είναι ή γυναίκες. 'Αν μ' όλα αυτά ο γυιός μου θέλουνε να παντρευθί, ο έκτελεσταί της διαθήκης αυτής οφείλουν να τού δώσουν μόνον τό ένα τρίτον τού μεριδιού του και τά δύο τρίτα να τά διαθέσουν για την βράδευση της πού αντιφρομιστικής μελέτης, πού θά δημοσιευθί ως τότε !...